تنیس اوپن آمریکا

جوکوویچ به فینال رسید

یک نفس تا تاریخ‌سازی

بیست‌وهفت بازی سپری شد و حالا فقط یکی مانده. این جایی است که مرد شماره یک تنیس جهان یعنی نوواک جوکوویچ در مسیر تاریخ‌سازی و فتح هر چهار گرنداسلم فصل جاری قرار دارد. ستاره صرب با کسب پیروزی سخت و پنج‌ستی برابر ساشا زورف آلمانی، جواز حضور در فینال آخرین گرنداسلم فصل را به دست آورد. او ست اول را ۶ بر ۴ باخت، ست‌های دوم و سوم را به‌ترتیب ۶ بر ۲ و ۶ بر ۴ برد، ست چهارم را دوباره ۶ بر ۴ باخت و در نهایت با کسب پیروزی ۶ بر ۲ در ست آخر، مرد شماره ۴ تنیس جهان را شکست داد و از مرحله نیمه‌نهایی صعود کرد.

حالا یک رقیب سرسخت‌تر سر راه او است تا نگذارد افتخاری که از سال ۱۹۶۹ به بعد کسی موفق به انجامش نشده، توسط «نوله» رقم بخورد. آخرین مانع در مسیر جوکوویچ برای درو کردن تمامی گرنداسلم‌های یک سال از تقویم تنیس، دانیل مدودف روس است و او بامداد فردا باید این حریف را هم از سر راه بردارد تا کاری که آخرین‌بار توسط راد لاور در سال‌های ۱۹۶۲ و ۱۹۶۹ انجام شد را تکرار کند و ششمین تنیسور تاریخ باشد که در یک فصل چهار گرنداسلم را می‌برد.

جوکوویچ ۳۴ ساله که امسال به‌جز المپیک ۲۰۲۰ توکیو همه افتخارات بزرگ دنیای تنیس را از آن خودش کرده است، در حضور اسطوره ۸۳ ساله استرالیایی فینالیست شد. لاور که هر دو بازی نیمه‌نهایی را از نزدیک نظاره‌گر بود پس از مشخص شدن چهره هر دو فینالیست اوپن آمریکا، گفت بسیار خوشحال می‌شود به جوکوویچ در باشگاه برندگان تمام گرنداسلم‌های فصل خوشامد بگوید.

جوکوویچ برای سی‌ویکمین‌بار در حرفه‌اش حضور در فینال‌های گرنداسلم را تجربه می‌کند و از این ۳۱ بار ۲۰ بار آن منجر به قهرمانی‌اش شده است. او با این قهرمانی‌ها اکنون در کنار راجر فدرر و رافائل نادال پرافتخارترین تنیسورهای جهان از حیث فتح گرنداسلم‌هاست و اگر مدودف را شکست دهد به اولین تنیسور مرد تاریخ تبدیل می‌شود که ۲۱ قهرمانی در گرنداسلم‌ها کسب کرده است. جوکوویچ سال گذشته هم می‌توانست فاتح این رقابت‌ها باشد اگر به‌خاطر یک لحظه احساساتی شدن به‌دلیل از دست دادن یک امتیاز، توپ را با راکتش به خط نگه‌دار انتهای زمین شلیک نمی‌کرد و گلوی او را -البته به‌صورت غیرعمدی- هدف قرار نمی‌داد تا حذف شود. پیش از آن البته جوکوویچ سه‌بار در سال‌های ۲۰۱۱، ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸ قهرمان اوپن آمریکا شده و حالا در نهمین حضورش در فینال این مسابقات به‌دنبال قهرمانی چهارم است.

جوکوویچ پس از بازی‌اش گفت: «من تمام تمرکزم را روی کسب چهارمین قهرمانی در اوپن آمریکا گذاشته‌ام. این تنها چیزی است که ذهنم را مشغول کرده است. ۴ گرنداسلم یک فصل؟ بله. امکانش هست. می‌دانم مردم دوست دارند درباره‌اش حرف بزنم اما حرف زیادی برای گفتن درباره‌اش نیست. فقط یک بازی دیگر مانده، پس بگذارید انجامش دهیم. می‌خواهم تمام جسم و روحم را معطوف این یک بازی کنم. طوری برای انجام این بازی به زمین مسابقه می‌روم که انگار قرار است آخرین بازی عمرم را انجام دهم.»

جوکوویچ تا پیش از باختش به زورف در نیمه‌نهایی تنیس انفرادی مردان المپیک ۲۰۲۰ توکیو، ۱۶ برد پیاپی در تمامی مسابقات داشت. او اما انتقام آن شکست را از حریف آلمانی گرفت و به این ترتیب آمار او را مقابل ۱۰ تنیسور برتر رده‌بندی جهانی در گرنداسلم‌ها بدتر از قبل کرد: ۱۱ باخت و هیچ پیروزی. سال گذشته او در فینال همین رقابت‌ها بازی پنج ستی‌اش برابر دومنیک تی‌یم اتریشی را باخت. این‌بار هم در سناریویی شبیه همان بازی، زورف تا یک‌قدمی کسب پیروزی رفت و بازی را به ست پنجم کشید اما باز هم نتوانست یکی از ۱۰ مرد برتر تنیس را در گرنداسلم‌ها شکست دهد.

یکی از صحنه‌های جذاب مصاف جوکوویچ و زورف در ست سوم رقم خورد که در عرض یک دقیقه و ۱۸ ثانیه یک رالی جذاب میان دو تنیسور شکل گرفت که در آن توپ ۵۳ بار در دو سمت تور رد و بدل شد و در نهایت امتیاز به جوکوویچ رسید و هوادارانی که از تماشای این صحنه به‌وجد آمده بودند منفجر شدند.

جوکوویچ درباره آن صحنه از بازی گفت: «مثل یک توفان بود؛ یک تندباد از احساسات که فقط برای گرفتن یک امتیاز شکل گرفت و راهی برای فرار از آن نبود و باید به هر حال راه خروج از آن را پیدا می‌کردی. سال‌ها طول کشید تا توانستم فرمولی برای آن پیدا کنم که به من کمک کند. هیچ نوشیدنی جادویی هم وجود ندارد که بگویم موفقیتم به‌خاطر آن است. تنیس ورزش زیبایی است و شما باید ذهن و بدن آماده داشته باشید تا بتوانید در بزرگترین مسابقات و برای مهم‌ترین جام‌ها بجنگید.»

منبع: فوربز

رئال مادرید - سلتاویگو ساعت ۲۳:۳۰

رونمایی از برنابئوی جدید

پیش بازی

رئال مادرید در بازی امشب در ورزشگاه بازسازی‌شده سانتیاگو برنابئو به‌دنبال رسیدن به سومین پیروزی فصل است. سفیدها با کسب هفت امتیاز از سه بازی ابتدای فصل، تا شروع این هفته در صدر جدول قرار داشتند در حالی که سلتاویگو تنها یک امتیاز از سه بازی گرفته و در رده هجدهم قرار دارد.

بعد از ۱۸ ماه بازسازی، ورزشگاه معروف رئال مادرید بار دیگر میزبانی یک مسابقه را بر عهده دارد و سلتاویگو به پایتخت اسپانیا سفر می‌کند تا در رونمایی از سانتیاگو برنابئوی جدید شرکت کند. از فروردین سال گذشته که رئال با دو گل بارسلونا را شکست داد، هیچ مسابقه‌ای در این استادیوم برگزار نشده است.

از آن موقع خیلی چیزها در باشگاه عوض شده و بازیکنان کلیدی متعددی از تیم جدا شده‌اند اما کارلو آنچلوتی در شروع دومین دوره مربیگری‌اش در رئال امیدوارکننده بوده.

تیم او در هفته اول ۴ بر یک آلاوس را شکست داد و در هفته دوم در یک بازی هیجان‌انگیز برابر لوانته به تساوی ۳ بر ۳ رسید. سومین بازی خارج از خانه رئال در فصل ۲۰۲۲-۲۰۲۱ در زمین بتیس با گل نیمه دوم دنی کاراواخال به سود پرافتخارترین تیم اروپا خاتمه یافت.

رئال حالا به خانه برگشته و برنامه شلوغی از مسابقات دارد. کارشان در لیگ قهرمانان اروپا این هفته با بازی در زمین اینترمیلان شروع می‌شود و در هفته‌های بعد با والنسیا، مایورکا و ویارئال در لیگ بازی دارند.

سلتا اما شروع ناامیدکننده‌ای در فصل جدید داشته. تیم ادواردو کودت آرژانتینی بازی خوبی مقابل اتلتیکومادرید در هفته اول داشت اما در نهایت به مدافع عنوان قهرمانی ۲ بر یک باخت.

بعد مقابل اوساسونا بدون گل مساوی کردند و قبل از تعطیلات بازی‌های ملی در خانه با یک گل به اتلتیک بیلبائو باختند.

سلتا در فصل قبل ۵۳ امتیاز به دست آورد و در رده قابل تحسین هشتم قرار گرفت که بهترین رتبه این تیم در لالیگا از فصل ۲۰۱۶-۲۰۱۵ بود. این تیم البته بعد از بازی در برنابئو چند بازی بردنی دارد و با توجه به کیفیت تیم بعید است درباره سقوط نگرانی داشته باشند.

اخبار تیمی

رئال مادرید در بازی این هفته هم نمی‌تواند از دنی سبایوس و فرلان مندی استفاده کند، ضمن اینکه بعید است با توجه به مصدومیت‌های اخیر تونی کروس با استفاده از او ریسک کنند. لوکا مودریچ و ناچو هر دو این هفته تمرین کرده‌اند و برای همین در تلاش برای بازی هستند ضمن اینکه مارسلو می‌تواند به‌عنوان دفاع چپ به ترکیب اصلی برگردد.

آنچلوتی البته برای بازیکنان خط حمله باید انتخاب کند؛ کریم بنزما قطعاً در ترکیب است اما در کناره‌ها گزینه‌های زیادی پیش روی او قرار دارد. وینیسیوس جونیو می‌تواند جلوتر از دن آزار در سمت چپ به کار گرفته شود و گرت بیل هم در این فصل زندگی آسان‌تری در رئال مادرید نصیبش شده و شاید در سمت راست حمله در ترکیب اصلی قرار بگیرد.

بازیکن جوان فرانسوی، ادواردو کاماوینگا هم در تلاش است برای نخستین‌بار با پیراهن تیم جدیدش در یک بازی رسمی به میدان برود. او در اواخر پنجره نقل‌وانتقالات تابستانی از رن آمده است.

سلتا احتمالاً یک‌بار دیگر نتواند از کوین واسکز استفاده کند که فکش شکسته است اما خوسه فونتان و میگل بائسا بعد از بازگشت از مصدومیت آماده بازی هستند.

کودت هم احتمالاً در برابر وسوسه تغییر سیستم بعد از باخت خانگی به اتلتیک بیلبائو مقاومت می‌کند و یک‌بار دیگر برای آبی آسمانی‌پوشان از سیستم ۲-۳-۱-۴ استفاده می‌کند.

یاگو آسپاس و سانتی میناجای ثابتی در یک سوم دفاعی حریف خواهند داشت و رناتو تاپیا، دنیس سوارس و برایس منذز همه برای تیم میهمان بازی می‌کنند.

ترکیب احتمالی

رئال مادرید: کورتوآ؛ کارواخال، میلیتائو، آلابا، مارسلو؛ والورده، کاسمیرو، مودریچ؛ بیل، بنزما، وینیسیوس

سلتاویگو: دیتورو؛ مالو، آرائوخو، موریو، گالان؛ تاپیا؛ منذز، سوارس، نولیتو؛ مینا، آسپاس

منبع: اسپورتس مول

میلان - لاتزیو؛ ساعت ۲۰:۳۰

نبرد گلزن‌ها

پیش بازی

میلان و لاتزیو در این فصل سری آ تمامی بازی‌های‌شان را برده‌اند، اما روند پیروزی‌های حداقل یکی از این دو تیم به پایان خواهد رسید. میلان در بازی اخیر خود در خانه کالیاری با درخشش اولیویه ژیرو به پیروزی رسید و لاتزیو با مائوریتسیو ساری با گل‌های زیادی که زده صدرنشین جدول سری آ است.

ژیرو پس از سال‌ها دعوت به تیم فرانسه، این‌بار به این تیم فراخوانده نشد. اما اگر او درخشش خود در بازی با کالیاری که با دو گل همراه بود را ادامه دهد، احتمالاً به‌زودی به تیم ملی برمی‌گردد. ژیرو چلسی را ترک کرد تا فرصت بازی بیشتری پیدا کند و در میلان خوب کار کرده است.

میلان در پنجره نقل‌وانتقالات با تیموئه باکایوکو و جونیور مسیاس قرارداد امضا کرده است. مسیاس ۳۰ ساله که پدیده کروتونه در فصل گذشته بود، فوتبال حرفه‌ای را از ۲۴ سالگی آغاز کرده و پیش از آن پیک موتوری بوده است.

استفانو پیولی توانسته با جدایی جیان‌لوییجی دوناروما کنار بیاید و حالا می‌خواهد دوباره تیمش را مدعی قهرمانی اسکودتو سازد. آنها سرانجام به لیگ قهرمانان هم برگشته‌اند و البته هفته آینده با یوونتوس هم دیدار خواهند داشت. اما این تیم فعلاً باید به فکر بازی با لاتزیو باشد.

میلان از سال ۱۹۹۰ تاکنون در ۳۱ بازی خانگی در لیگ برابر لاتزیو تنها یک شکست را تجربه کرده است. اما لاتزیو با «ساری بال» خوب کار کرده و توانسته در دو بازی اول لیگ ۹ گل بزند که رکوردی برای این تیم به‌شمار می‌رود.

ساری با چلسی و یوونتوس قهرمانی به دست آورد اما در این دو تیم محبوب نشد. او حالا می‌خواهد شهرت خود در زمینه فوتبال زیبا را دوباره به دست بیاورد و البته تیمی را تقویت کند که فصل گذشته نتوانست به لیگ قهرمانان راه پیدا کند. لاتزیو خواکین کوریا را هم به اینتر واگذار کرده است. اما با این حال آنها نشان داده‌اند می‌توانند بدون کوریا و سیمونه اینتزاگی که حالا در اینتر مربی او شده است، به عملکرد خوب ادامه دهند.

چیرو ایموبیله از لاتزیو با ۴ گل صدرنشین جدول گلزنان است و در ۱۳ بازی مقابل میلان در سری آ، هفت بار گلزنی کرده است. اولین هت‌تریک او برای لاتزیو هم مقابل میلان در سال ۲۰۱۷ بود. او در سه بازی اخیر مقابل روسونری در لیگ گل زده است.

ساری در تابستان بودجه چندانی در اختیار نداشت تا خرج تیم کند. اما ایموبیله ماندنی شده و لاتزیو همچنان امیدوار به موفقیت است.

در این بازی، میلان احتمالاً با قحطی مهاجم روبه‌رو خواهد بود، اما زلاتان ابراهیموویچ شاید به میادین بازگردد. این فوق ستاره سوئدی شاید جای اولیویه ژیرو را در خط حمله بگیرد. ژیرو در چاریوروس کرونا شده و تنها یک تست داده که منفی بوده است.

اگر این مهاجم سابق آرسنال به این بازی نرسد، ابراهیموویچ در کنار براهیم دیاز، بازی‌ساز روی فرم تیم بازی خواهد کرد. دیاز پس از جدایی هاکان چالهان‌اوغلو و پیوستن او به اینتر، در میلان شکوفا شده است.

فرانک کسیه، هافبک تأثیرگذار میلان هم پس از مدتی دور از میادین به‌دلیل کشیدگی عضلانی، حالا بازگشته و استفانو پیولی در چینش خط میانی تیمش دچار چالش شده و باید از بین راده کرونیچ، اسماعیل بن‌ناصر و ساندرو تونالی، یکی را برای بازی در کنار کسیه انتخاب کند.

لاتزیو هم دو بازیکن خود را حالا در اختیار دارد؛ مانوئل لاتزاری و لوییز فلیپه که آماده شده‌اند و در سفر به میلان حاضر خواهند بود. ساری از این رو تمامی بازیکنان خود را در اختیار دارد. انتظار می‌رود او خط حمله تیمش را متشکل از پدرو، فلیپه اندرسون و چیرو ایموبیله به میدان بفرستد و از سیستم ۳-۳-۴ استفاده کند.

ماتیا زاکانی که در روز آخر نقل‌وانتقالات به لاتزیو اضافه شد، نیمکت‌نشین خواهد بود اما احتمالاً در نیمه دوم اولین بازی‌اش را برای لاتزیو تجربه خواهد کرد.

ترکیب احتمالی

میلان: ماینیان؛ کالابریا، کیائر، توموری، هرناندز؛ کسیه، تونالی؛ سالماکرز، دیاز، رییچ؛ ابراهیموویچ.

لاتزیو: رینا؛ لاتزاری، فلیپه، آچربی، هیسای؛ میلینکوویچ-ساویچ، لیوا، آلبرتو؛ پدرو، ایموبیله، اندرسون.

مخالفت کلوپ و ویرا با پیشنهاد جنجالی ونگر

گواردیولا: دوست دارم جام جهانی را هر دو سال یک بار ببینم!

پپ گواردیولا بر این باور است اگر جام جهانی هر دو سال یک بار برگزار شود، این به سود فوتبال است. آرسن ونگر، رئیس بخش توسعه جهانی فیفا پیشنهادی ارائه داده تا جام جهانی هر دو سال یک بار باشد.

برخی با این پیشنهاد بشدت مخالفت کرده‌اند، از جمله الکساندر چفرین، رئیس یوفا، که گفته در این صورت کشورهای اروپایی باید این تورنمنت را تحریم کنند.

لیگ‌های اروپایی از جمله لیگ برتر هم با قاطعیت با این طرح مخالفت کرده‌اند. اما گواردیولا می‌گوید نباید به سرعت همه چیز را رد کرد: «همیشه وقتی ایده‌های جدید روی میز گذاشته می‌شود، من خوشحال می‌شوم. شما نباید ایده‌ها را مجرمانه بخوانید. باشگاه‌ها و لیگ‌ها از موضع خود دفاع می‌کنند، فیفا هم همین کار را انجام می‌دهد و یوفا هم همینطور. به همین دلیل است که وقتی درباره فوتبال در جهان حرف می‌زنیم، مضحک به نظر می‌رسد، چرا که همه فقط به فکر خود هستند. جام جهانی فوق‌العاده است. این بزرگترین تورنمنت دنیاست و به‌عنوان یک بیننده، همیشه از تماشای آن لذت برده‌ام. اگر بتوانم آن را هر دو سال یک بار ببینم خوب می‌شود.

من کاملاً با آرسن ونگر موافقم که اگر جام جهانی نباشد، یک تورنمنت دیگر به جایش خواهد بود، مثل جام کنفدراسیون‌ها یا یک تورنمنت جدید. چیزی که دیده‌ام این است که آرسن تورنمنتی با بیشترین کیفیت را پیشنهاد داده است.

خوشحالم کسی که کارهای فوق‌العاده‌ای در فوتبال انجام داده - آن هم نه فقط در لیگ برتر- این پیشنهاد را داده است. ما درباره چیزهای خوب و چیزهای بد مرتبط با آنها صحبت خواهیم کرد.»

اما مشکل گواردیولا این است که این کار باعث فشار زیادی روی بازیکنان می‌شود: «تنها واقعیت این است که بازیکنان بزرگ تنها دو هفته استراحت می‌کنند، نه سه ماه. آنها فرصت بازسازی فیزیکی و ذهنی خود را ندارند و تنها دو یا سه هفته دور از فوتبال هستند. در جریان ۱۱ ماه آنها مدام بازی می‌کنند. پیش‌تر، پیش فصل چهار یا پنج هفته بود. حالا ما ۱۰ روز فرصت داریم. ما می‌خواهیم فوتبال بازی کنیم و از آن لذت ببریم، اما باید استراحت را کم کنیم. این خیلی سنگین است. من نمی‌گویم تیم‌های ملی را حذف کنید، یا لیگ قهرمانان یا لیگ برتر یا جام‌های حذفی را تعطیل کنید، بلکه باید راه‌حلی بیابیم.»

در بخشی از پیشنهاد ونگر آمده که از تعطیلات دیدارهای ملی در میانه فصل کاسته شود و بازیکنان دیگر نیازی نداشته باشند که مرتباً در سفر باشند. ونگر می‌گوید صد در صد مطمئن است که این بهترین مسیر برای فوتبال است: «تقویم امروز منسوخ شده است. چرخه چهارساله در سال ۱۹۳۰ به وجود آمد، اما با این حال ۱۳۳ کشور هستند که هرگز در جام جهانی حضور نداشته‌اند.»

یورگن کلوپ هم می‌گوید سلامت بازیکنان همچنان مایه دغدغه خواهد بود، هر چند در این برنامه آمده زمانی که تورنمنت‌ها تمام شوند به‌صورت تضمینی به بازیکنان استراحت داده خواهد شد. او می‌گوید: «هیچ ورزش دیگری در دنیا نیست که چنین تقویم بی‌رحمانه‌ای داشته باشد. ما همه می‌دانیم چرا این اتفاق می‌افتد. هر قدر هم بگویند این برای این است که کشورهای مختلف فرصت حضور در جام جهانی را پیدا کنند، در نهایت همه چیز بر سر پول است. این مشکلی نیست، اما بالاخره یک نفر باید به این فکر کند که بدون بازیکنان که مهم‌ترین اجزای فوتبال هستند، ما نمی‌توانیم چنین ورزشی داشته باشیم.»

پاتریک ویه را، مربی کریستال پالاس که با فرانسه قهرمان جام جهانی ۱۹۹۸ شد، با دغدغه کلوپ موافق است. او می‌گوید مربی سابقش در آرسنال فردی با دید فوق‌العاده است، اما ایده او می‌تواند به اعتبار این تورنمنت ضربه بزند: «فکر می‌کنم جام جهانی اگر هر دو سال یک بار برگزار شود، بخشی از اهمیت خود را از دست می‌دهد.»

یادداشت

ریچارد هال

ژکو و کوریا جای لوکاکو را پر می‌کنند؟

امید در اردوی اینتر

اینتر امروز ساعت ۱۵:۰۰ در زمین سمپدوریا به میدان می‌رود

تا آخر فصل نمی‌توان قضاوت درستی داشت درباره اینکه آیا اینتر میلان جای خالی رومولو لوکاکو را احساس کرده یا نه؟ اما نشانه‌های اولیه امیدوارکننده است.

پیپه ماروتا، مدیر اینتر، را باید به‌خاطر عملکردی که در فصل نقل‌وانتقالات داشت و البته در بعضی از موارد هم چاره‌ای نداشت تحسین کرد. در عین حال اوضاع تیم خوب به‌نظر می‌رسد. باید اعتراف کرد بسیاری از کسانی که کار اینتر را دنبال می‌کنند از اینکه ادین ژکو و خواکین کوریا از پایتخت آمدند خیلی خوش‌شان نیامد، اما بازی‌های ابتدای فصل نشان می‌دهد آنها باانگیزه و توانا هستند.

متئو دارمیان چند روز قبل راجع به رفتن لوکاکو و آمدن ژکو صحبت‌های جالبی کرد: «این دو بازیکنانی متفاوت اما هر دو قوی هستند. مطمئنم ادین با زدن گل‌های زیاد به ما کمک می‌کند.» این بازتاب همان چیزی است که خیلی از هواداران به آن فکر می‌کنند. قابل انکار نیست که از دست دادن مهاجم بلژیکی زیان بزرگی است. البته کسی نمی‌گوید «رومولو دیگر کیست؟» اما بازیکنان جدید مقابل جنوا و ورونا ثابت کردند خط حمله تیم همچنان پرقدرت و تأثیرگذار است.

ژکو گل اولش را زد و یک پاس گل هم داد در حالی که کوریا در نخستین بازی برای اینتر دو گل به ورونا زد در حالی که بازیکن تعویضی بود. اینتر در دو بازی اولش هفت گل زده و تا اینجا جای خالی لوکاکو را احساس نکرده است.

شاید هواداران متعصب اینتر با حرف‌هایی که مهاجم چلسی اخیراً زد مایل باشند جانشینان مهاجم بلژیکی موفقیت بیشتری به دست آورند: «وقتی پیشنهاد سوم چلسی رسید به دفتر اینتزاگی رفتم و به او گفتم نمی‌خواهم جو تیم را به هم بزنم اما من دیگر دلم در میلان نیست بنابراین از او خواستم راهی برای توافق پیدا کند.»

این جرقه‌ای در بشکه باروت هواداران بود که قبل از این به او لقب خائن داده بودند با وجود آنکه به تیم کمک کرد در فصل قبل به اسکودتو برسد. حالا که بازیکنان جدید شروع خیلی خوبی داشته‌اند هواداران خوشبین شده‌اند و به‌جای اینکه نگاه‌شان به گذشته باشد می‌توانند روی نکات مثبت تمرکز کنند.

هنوز خیلی مانده تا درباره موفقیت یا شکست ژکو و کوریا نظر درستی بدهیم اما تنها عملکرد انفرادی‌شان نیست که امیدهای تازه‌ای در تیم به وجود آورده بلکه آنها توانسته‌اند در تیم اینتر یک پلن B ایجاد کنند. از اوایل فصل گذشته از آنتونیو کونته انتقاد می‌شد که تیمش فقط یک سبک برای بازی دارد.

اینکه توانستند اسکودتو را به خانه ببرند بیشتر به‌دلیل نتایج خوبی بود که برابر تیم‌های کوچکتر به دست آوردند. مقابل رقبای با مالکیت توپ بیشتر یا حریفان برابر، به آنها اجازه می‌دادند حفظ توپ کنند و بعد با ضدحملات بسیار سریع خود به آنها ضربه می‌زدند اما این شیوه در رقابت‌های اروپایی و برابر حریفان درست و حسابی خیلی جواب نمی‌دهد.

چیزی که در دو بازی ابتدایی فصل مشخص شده این است که ژکو بازیکنی حیاتی برای سیمونه اینتزاگی است. او اجازه می‌دهد نراتزوری مستقیم‌تر بازی کند و از قدرت هوایی او به‌عنوان عامل اصلی تهدید در محوطه جریمه حریفان استفاده می‌کنند. بارها هدف توپ‌های ارسالی، مهاجم بوسنیایی بوده؛ در حرکات عمقی، سانترها و پرتاب‌های بلند.

در بازی با ورونا بیشتر از همیشه این آشکار شد. اینتر عقب بود و پاس ژکو به لوتارو مارتینس گل تساوی را رقم زد. چندبار ایوان پریشیچ با پرتاب‌های بلند در موقعیت‌های مختلف ژکو را به توپ رساند و دروازه ورونا تهدید شد. اینتر قطعاً سبک بازی خود را تغییر نداده اما وقتی به دردسر می‌افتد این می‌تواند یک گزینه باشد.

هنوز نمی‌شود قضاوت کرد و سؤالات زیادی هنوز بی‌پاسخ است. آیا اینتر همچنان می‌تواند در بازی‌های بزرگ به همین شکل به نتیجه برسد؟ آیا ژکو می‌تواند به تعداد رومولو گل بزند؟ آیا کوریا با لوتارو هماهنگ است و آیا می‌تواند به اندازه کافی گل بزند؟

او هرگز یک در یک فصل رقابت‌های داخلی بیشتر از ۹ گل نزده و تعداد کمی از آنها با سر بوده برای همین است که دو گل در ۱۶ دقیقه که یکی با ضربه سر زیبایی بود، امید ایجاد می‌کند.

به نظر می‌رسد تیم با این گل‌ها روحیه تیمی بهتری پیدا کرده و این خیلی خوب است. لوکاکو شاید فصل قبل گل‌های زیادی زد اما در این فصل تعداد گل‌های او می‌تواند بین بازیکنان بیشتری تقسیم شود. وقتی گونسالو ایگوایین از ناپولی رفت، مائوریتزیو ساری از تیمش خواست همه در کار هجومی شرکت کنند و نتیجه گرفت. شاید نباید انتظار داشت ژکو یا کوریا جای خالی لوکاکو را پر کنند اما این شروع خوب چیز دیگری می‌گوید.

منبع: فوتبال ایتالیا

گزارش

میراث بزرگ سیمئونه در اتلتیکو

کسی نمی‌رود، همه می‌آیند!

اتلتیکو امروز ساعت ۱۶:۳۰ در زمین اسپانیول بازی می‌کند

دیه‌گو سیمئونه در ماه جولای به «مارکا» گفته بود: «حالا بازیکنان باشگاه اتلتیکومادرید را ترک نمی‌کنند، بلکه می‌خواهند به این باشگاه بیایند.» این را می‌شود در بازگشت آنتوان گریزمان به پایتخت اسپانیا در آخرین روز انتقالات دید.

این چیزی است که سیمئونه به‌عنوان بزرگترین میراثش در اتلتیکو می‌بیند، نه قهرمانی‌هایی که کسب کرده. او باشگاه را در سال ۲۰۱۱ تحویل گرفت و آن را متحول کرد. آنها یک دهه بعدتر کاملاً متفاوت شده‌اند.

چند ماه قبل از آمدن او بود که اوضاع شروع به تغییر کرد. دیه‌گو فورلان و سرخیو آگوئرو رفتند و دروازه‌بانی که می‌توانست یک دهه در دروازه اتلتیکو بایستد هم باشگاه را ترک کرد؛ داوید دخئا.

حتی قهرمانی اتلتیکو در سال ۲۰۱۴ در لالیگا هم مانع جدایی بازیکنان نشد و تیبو کورتوا، دیه‌گو کاستا، داوید ویا و فیلیپه لوییس از این تیم رفتند. اما حالا سیمئونه می‌گوید دیگر بازیکنی نمی‌رود.

خوسه ماریا خیمنس، یان اوبلاک، مارکوس یورنته، کیه‌ران ترپیر و ژوائو فلیکس باشگاه‌هایی را خواهان خود می‌دیدند، اما جدا نشدند. تنها سائول نیگوئس رفت و برخی بازیکنان حتی قراردادهای‌شان را تمدید هم کردند.

آخرین باری که بازیکنان زیادی اتلتیکو را ترک کردند به سال ۲۰۱۹ برمی‌گردد که لوکاس هرنانذز، رودری و آنتوان گریزمان از این تیم جدا شدند. اما اتلتیکو دو سال بعد از آن، اوضاعش را متحول ساخته است. دو سال از آن هنگام می‌گذرد و گریزمان به اتلتیکو برگشته تا دوباره زیر نظر سیمئونه کار کند. این اشتیاق او برای بازگشت بود که باعث انجام این انتقال شد. او دستمزدش را برای حضور در اتلتیکو کم کرد.

این بازیکن شماره ۸ تنها استعداد جذابی نیست که به اتلتیکو آمده؛ رودریگو ده‌پائول هم با وجود علاقه سایر باشگاه‌ها ترجیح داد به اتلتیکو برود.

اوضاع عوض شده و آمدن لوییس سوارس در سال ۲۰۲۰ این را نشان داد. او پیشنهاد یوونتوس را رد کرد و به اتلتی پیوست. او ۲۱ گل در لالیگا زد، از جمله گل قهرمانی این تیم مقابل رئال وایادولید را.

ژوائو فلیکس هم یک سال قبل از آن، پیشنهادهای رئال مادرید، منچسترسیتی و باشگاه‌های دیگر را رد کرد و راهی اتلتیکو شد.

دیگر هیچ تردیدی نیست؛ اتلتیکومادرید با حضور سیمئونه، باشگاهی کاملاً متفاوت شده است.

منبع: مارکا